

Självfinansieringsgraden inom näringslivet har minskat väsentligt under de senaste åren. Tillgången på riskvilligt kapital är knapp. Detta gäller särskilt de mindre och medelstora företagen som inte har samma möjligheter till långfristig kreditförsörjning som de större. En vidgad återlånerrätt ur pensionsfonderna skulle utgöra en betydelsefull åtgärd för att tillgodose företagens behov av medel för sina investeringar.

Vi anser dessutom att den nuvarande amorteringstiden på tio år är jämförelsevis mycket kort och kan knappast motiveras med föreliggande förlustrisker för fonden.

Reglerna för återlånen bör enligt vår mening reformeras i två avseenden.

För det första bör återlånerätten kunna ackumuleras under en tid av fem år. För det andra bör amorteringstiden utsträckas till 20 år.

Under hänvisning till ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära förslag om sådan ändring av reglementet för allmänna pensionsfondens förvaltning att återlånerätt får ackumuleras under fem år och att amorteringstiden utsträcks till 20 år.

Stockholm den 27 januari 1965

Elias Jönsson

Olle Westberg

Bertil Öhvall

i Ingemarsgården

Nr 629

Av herr **Jönsson** i Ingemarsgården **m. fl.**, *angående förvaltningen av allmänna pensionsfonden, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 516 i Första kammaren)

Då riksförsäkringsverkets förslag år 1963 angående storleken under de närmaste åren av ATP-avgifterna remissbehandlades, påtalades behovet av en klarläggande samhällsekonomisk analys av pensionssystemets verkningar i olika hänseenden samt av en översyn av fondförvaltningen inom ATP. Spörsmålet togs upp av flera remissinstanser och behandlades utförligast i Landsorganisationens remissyttrande. Därefter togs frågan vid 1963 års riksdag upp i motioner från folkpartiets och centerpartiets håll i anslutning till propositionen om avgiftsuttaget till ATP. Andra lagutskottet anslöt sig vid behandlingen av motionen till kravet på utredning.

I dess av riksdagen bifallna utlåtande (nr 57/1963), som på denna punkt var enhälligt, anfördes bl. a. följande:

Enligt vad som framgår av de i propositionen redovisade beräkningarna kommer pensionsfonderna att redan under den femårsperiod, för vilken avgiftsuttaget nu fastställs, att uppgå till betydande belopp. Det skulle där-

för enligt utskottets mening vara värdefullt om de samhällsekonomiska verkningarna i olika avseenden av pensionssystemet blev föremål för utredning. En sådan utredning, som torde ha förutsatts vid pensionssystemets införande, bör också behandla frågor om fondbildningens inverkan på näringslivet, fondbildningens omfattning och fondförvaltningens framtida utformning. Vad utskottet anfört i fråga om en sådan utredning synes böra bringas till Kungl. Maj:ts kännedom.

Vid 1963 års höstsession meddelade socialministern som svar på en enkel fråga att de av riksdagen begärda undersökningarna skulle komma att ingå som ett led i de vidare undersökningar om de samhällsekonomiska utvecklingstendenserna på längre sikt, som pågår eller förbereds under samverkan av det ekonomiska planeringsrådet och det därtill knutna utredningsrådet. Härvid skulle även allmänna pensionsfondens verkningar på näringslivets kapitalförsörjning komma att närmare klarläggas. Frågan om fondförvaltningens framtida utformning skulle enligt socialministerns besked upptas till prövning först »när ytterligare erfarenhet av nuvarande ordning föreligger».

Den utredning som riksdagen år 1963 begärde avser frågor av central betydelse för kapitalmarknaden och det ekonomiska livet i övrigt. Med hänsyn till den ställning som ATP-fonderna kommer att inta på kapitalmarknaden är det naturligt att frågan om fondförvaltningens framtida utformning tas upp till utredning. Dessa spørsmåls stora vikt motiverar enligt vår mening en utredning med parlamentarisk sammansättning. Det är väsentligt att den parlamentariska utredningen kommer till stånd *nu*. Den bör givetvis ske i samverkan med det utredningsarbete som utförs av det ekonomiska planeringsrådet.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller att den utredning rörande tilläggs-pensionssystemets samhällsekonomiska verkningar, fondförvaltningens framtida utformning m. m., som 1963 års riksdag begärt, måtte komma till stånd genom en särskild utredning med parlamentarisk medverkan.

Stockholm den 27 januari 1965

Elias Jönsson

W. Werbro

Anders Jonsson

i Ingemarsgården

Bertil Öhvall

Olle Westberg

Erik Grebäck

Bertil Jonasson

Erik Larsson

i Norderön